OLSZTYŃSKI

Dziennik Wojewódzki

Nr 18 (32) Olsztyn, dnia 1 grudnia 1947 r. Rok III

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

Dział urzędowy

Poz. 180.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI

Nr. O. Org. - 15/11

ZARZĄDZENIE Nr 87/47

Wojewody Olsztyńskiego z dn. 20 listopada 1947 r. w sprawie powołania referatów samochodowych w niektórych starostwach powiatowych Województwa Olsztyńskiego.

Na podstawie art. 69 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej i §§ 8 i 40 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania oraz zgodnie z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dn. 19 sierpnia 1947 r. Nr I-1-20/14/47 w sprawie utworzenia referatów samochodowych w starostwach powiatowych zarządzam co następuje:

§ 1.

Dla spraw ruchu drogowego, ruchu rowerowego, przewozów zarobkowych pojazdami mechanicznymi, gospodarki technicznej i świadczeń tymi pojazdami oraz spraw z zakresu administracji i gospodarki motoryzacyjnej zleconych przez wojewódzką władzę administracji ogólnej, tworzy się w Starostwie Powiatowym Olsztyńskim i w Starostwie Powiatowym Giżyckim referaty samochodowe.

§ 2.

Zakres działania referatu samochodowego w Starostwie pow. w Olsztynie rozciąga się na powiaty: Braniewski, Iławecki, Lidzbarski, Nidzicki, Morąski, Olsztyński, Ostródzki, Pasłęcki, Suski, Szczycieński.

Zakres działania referatu samochodowego w Starostwie pow. W Giżycku rozciąga się na powiaty: Bartoszycki, Giżycki, Kętrzyński, Mrągowski, Piski, Reszelski i Węgorzewski.

Na terenie m. Olsztyna czynności powiatowej władzy administracji ogólnej w zakresie spraw wymienionych w § 1 wykonywa referat samochodowy w Zarządzie Miejskim m. Olsztyna.

§ 3.

Zakres działania referatów samochodowych w powiatowych władzach administracji ogólnej obejmuje następujące sprawy:

I. Sprawy ruchu drogowego ogólnego

1) Nadzór nad ruchem drogowym pojazdów mech. rowerów, pojazdów konnych i pieszych,

2) Współpraca z władzami drogowymi w przedmiocie ustawienia znaków drogowych, zebezpieczenia odcinków dróg publicznych niebezpiecznych dla ruchu, wyznaczenie miejsc postoju pojazdów, miejsc handlu ulicznego, targowisk, miejsc dla stacji benzynowych, publicznych, parkingów, wysepek ochronnych dla publiczności etc.

3) Współpraca z organami bezpieczeństwa i porządku publicznego w sprawach kontroli nad ruchem drogowym, instruowanie fachowe członków M.O., pomoc w dochodzeniach w razie katastrof drogowych, nadzór nad regulacją ruchu, opracowywanie zasad porządku ruchu w razie uroczystości masowych.

II. Sprawy ruchu samochodowego

1) Przyjmowanie zgłoszeń pojazdów mechanicznych i wydawanie potwierdzeń zgłoszeń,

2) ewidencja zgłoszonych pojazdów mechanicznych i związanych z tym czynności,

3) prowadzenie ewidencji zarejestrowanych pojazdów mechanicznych do celów wojskowych (mob),

4) udział w przeglądach wojskowych pojazdów mechanicznych i komisjach poborowych,

5) wykonywanie specjalnych czynności rejestracyjnych pojazdów mechanicznych (na podstawie upoważnień wojewody),

6) wycofanie z ruchu pojazdów mechanicznych na podstawie decyzji urzędów wojewódzkich lub w wyniku kontroli technicznej pojazdów mechanicznych,

7) wydawanie czasowych zaświadczeń i NN próbnych (z upoważnienia wojewody),

8) wydawanie pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych (zbieranie informacji o kandydatach, wystawianie dokumentów pozwoleń),

9) odbieranie pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych i przesyłanie odwołań do urzędów wojewódzkich,

10) rejestracja pozwoleń wydanych (prawa jazdy),

11) wydawanie pozwoleń na kursowanie pociągów drogowych,

III. Sprawy ruchu rowerowego.

1) Nadzór nad rejestracją rowerów wykonywaną przez zarządy gmin (dostarczenie tabliczek rowerowych, statystyka zarejestrowanych rowerów na terenie powiatu). Czynności te załatwiane są w uzgodnieniu z referatem wojskowym starostwa.

IV. Sprawy przewozów zarobkowych pojazdami mechanicznymi.

1) Przyjmowanie zgłoszeń i wydawanie potwierdzeń zgłoszenia na przewozy nie wymagające koncesji,

2) nadzór nad wykonaniem przewozów koncesjonowanych,

3) kontrola przedsiębiorstw przewozowych, mających siedzibę na obszarze powiatu,

4) opracowywanie potrzeb komunikacyjnych powiatu w zakresie przewozów samochodowych,

5) opiniowanie podań osób ubiegających się o koncesje na przewozy zarobkowe,

6) wyznaczenie miejsc postoju w regularnym ruchu samochodowym,

7) zbieranie i opracowywanie sprawozdań z ruchu zarobkowego (koncesjonowanego),

8) współpraca ze stacjami PKS i kontrola ich w zakresie zleconym.

V. Sprawy gospodarki technicznej.

1) Ewidencja garaży, warsztatów samochodowych, stacji obsługi, stacji benzynowych oraz warsztatów naprawczych samochodowych,

2) opiniowanie podań osób, ubiegających się o koncesję na prowadzenie warsztatu samochodowego,

3) przyjmowanie zgłoszeń i wydawanie potwierdzeń zgłoszenia na warsztaty samochodowe, pracujące na zaspokojenie potrzeb własnych.

VI. Sprawy z zakresu świadczeń rzeczowych.

1) Współpraca w przedmiocie wykonywania przepisów o świadczeniach rzeczowych w czasie pokoju (prowadzenie wykazów pojazdów mechanicznych, nadających się do wykonywania świadczeń rzeczowych).

VII. Sprawy z zakresu administracji i gospodarki motoryzacyjnej, zleconej przez wojewódzkie władze administracji ogólnej.

§ 4.

Referatem samochodowym kieruje odpowiedzialny za jego pracę kierownik referatu. Kierownik referatu samochodowego podlega pod względem osobowym staroście powiatowemu, w którym znajduje się siedziba urzędowa referatu pod względem służbowym (rzeczowym) tak temu staroście, jak i innym właściwym terytorialnie starostom powiatowym.

Nadzór nad działalnością kierownika referatu samochodowego na terenie poszczególnych powiatów sprawują właściwi terytorialnie starostowie.

§ 5.

Właściwym rzeczowo dla spraw załatwianych przez referaty samochodowe jest II-ej instancji **Wydział Komunikacyjny Urzędu Wojewódzkiego.**

§ 6.

W zakresie organizacyjnym, aprobaty spraw, korespondencji i manipulacji kancelaryjnej obowiązują referaty samochodowe przepisy, zawarte w Instrukcji Referendarskiej i Przepisach Kancelaryjnych dla Starostw Województwa Olsztyńskiego.

§ 7.

Sprawy osobowe wynikające z niniejszego zarządzenia ureguluje Wydział Osobowy Urzędu Wojewódzkiego.

§ 8.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda

(—) Mgr. W. Jaśkiewicz

Poz. 181.

Olsztyn, dn. 3.XI.47 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Opieki Społecznej
Nr Op. 7/2/47

Akcja Pomocy Zimowej.

Do
Obywatela Starosty Powiatowego
w ....

Urząd Wojewódzki — Wydział Opieki Społecznej przesyła w załączeniu Pismo Okólne Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 30.IX.1947 r. Nr II.A/11 Zb 57/47 i regulamin Komitetów Akcji Pomocy Zimowej.

Jednocześnie zawiadamia, że na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 21.VIII.47 r. Akcja Pomocy Zimowej rozpoczęła się 1-go października 1947 r.

Akcja Pomocy Zimowej obejmuje swym zakresem wszystkie te osoby które w okresie zimowym wymagają szczególnej pomocy i nie korzystają w dostatecznym stopniu z normalnej opieki. W szczególności opieką objęci będą: dzieci, młodzież, starcy, poszkodowani wskutek powodzi, repatrianci, reemigranci, osadnicy oraz ci którzy bez własnej winy pozbawieni są pracy.

Akcja Pomocy Zimowej prowadzona będzie przez Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej. Realizację zadań powierzono Centralnemu Komitetowi Opieki Społecznej.

Urząd Wojewódzki — Wydział Opieki Społecznej komunikuje, że nadzór nad w/w akcją na terenie powiatów należy do Referatów Opieki Społecznej.

Zawiadamiając o powyższym Urząd Wojewódzki— Wydział Opieki Społecznej prosi o jaknajdalej idące poparcie Akcji Pomocy Zimowej.

Ogólny nadzór nad wspomnianą akcją sprawuje Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

Za Wojewodę
(—) M Połoński
Naczelnik Wydziału Op. Społ.

Zał. 2

Warszawa, dnia 30 września 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
Nr. spr. II.A/11 Zb. 57/47

Akcja Pomocy Zimowej

PISMO OKÓLNE

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

Wzorem lat ubiegłych i w związku z uchwałą Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1947 r. — Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej urządza pieniężne zbiórki uliczne, w lokalach oraz zbiórki w naturze na terenie Ziem Odzyskanych w czasie od dnia 1.X. 1947 r. do 31.III.1948 r.

Akcja Pomocy Zimowej obejmie swym zakresem wszystkich tych, którzy w okresie zimowym wymagają szczególnej pomocy i nie korzystają w dostatecznym stopniu z normalnej opieki. W szczególności objęci opieką będą: dzieci, młodzież, starcy, poszkodowani wskutek powodzi, repatrianci, reemigranci, osadnicy oraz niezawinieni bezrobotni.

Doświadczenia z ubiegłych lat wskazywały, że dla należytego przeprowadzenia akcji i osiągnięcia najbardziej pozytywnych wyników konieczne jest bezwzględne współdziałanie wszystkich czynników administracji które powinny postawić do dyspozycji Centralnego Komitetu Opieki Społecznej wszelkie możliwe środki, jakie do tego celu są potrzebne.

Wobec powyższego proszę Ob. Ob. Wojewodów o ścisłą współpracę w tym zakresie z organami C.K.O.S. udzielanie im jaknajdalej idącego poparcia oraz skierowanie odpowiednich zarządzeń do podległych władz administracji ogólnej i zaleceń do władz samorządu terytorialnego.

W związku z tym, na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o zbiórkach publicznych (Dz. U.R.P. Nr 22, poz. 162) zarządzam wydanie Centralnemu Komitetowi Pomocy Zimowej zezwolenia na przeprowadzenie zbiórek ulicznych, w lokalach oraz zbiórek ofiar w naturze w czasie od dnia 1 października 1947 r. do 31 marca 1948 r. włącznie.

Wszystkie organa administracji publicznej winny poprzez swój aparat ułatwić ściągnięcie dobrowolnie zadeklarowanych sum oraz ofiar w naturze i dostarczyć je Centralnemu Komitetowi Opieki Społecznej.

Sposób przeprowadzenia ewentualnych innych zbiórek na rzecz Centralnego Komitetu Pomocy Zimowej ustali Obywatel Wojewoda zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Minister
w/z (—) J. Dubiel
Podsekretarz Stanu

REGULAMIN

Komitetów Akcji Pomocy Zimowej (A.P.Z.)

I. Cel i zakres działania Komitetów APZ.

1. Celem Komitetów Akcji Pomocy Zimowej jest uzyskanie środków na rozszerzenie w okresie zimy normalnej akcji opiekuńczej.

2. Zakres działania Komitetów APZ obejmuje cały obszar Rzeczypospolitej.

3. Centralny Komitet Opieki Społecznej realizuje zadania APZ za pośrednictwem placówek terenowych przez dożywianie, dostarczanie odzieży, bielizny, opału itp.

4. Akcja Pomocy Zimowej obejmie swym zakresem wszystkie te osoby, które w okresie zimowym wymagają szczególnej pomocy i nie korzystają w dostatecznym stopniu z normalnej opieki. W szczególności opieką objęci będą: dzieci, młodzież, starcy, poszkodowani wskutek powodzi, repatrianci, reemigranci, oraz niezawinieni bezrobotni.

II. Organizacje Komitetów APZ.

5. Komitety APZ powstają przy Komitetach Opieki Społecznej: Wojewódzkich, Powiatowych, Miejskich i Gminnych i działają z nimi w ścisłej łączności.

6. W miastach i gminach, w których nie ma zorganizowanych Komitetów Opieki Społecznej, Komitety APZ działają pod bezpośrednim kierownictwem terytorialnie właściwych Powiatowych Komitetów Opieki Społecznej.

7. W skład Komitetów APZ wchodzą przedstawiciele miejscowych Urzędów państwowych i samorządowych, instytucji społecznych, organizacji politycznych, zawodowych i gospodarczych.

8. Komitety Akcji Pomocy Zimowej na plenarnym zebraniu powołują Zarząd, w skład którego wchodzą przedstawiciele Zarządu i Kierownictwa KOS.

III. Środki i ich przeznaczenie.

9. Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej i Komitety lokalne czerpią swe środki z ofiarności społeczeństwa, dotacji skarbu Państwa, instytucji prawa publicznego itp.

10. Sposób gromadzenia środków na APZ każdy Komitet ustala w zależności od swych warunków lokalnych.

11. O pomoc personalną w działalności Komitety Akcji Pomocy Zimowej zwrócą się do organizacji młodzieżowych, społecznych, politycznych, charytatywnych itp.

12. Wpływy uzyskane przez Komitety Akcji Pomocy Zimowej pozostają w dyspozycji Komitetu Opieki Społecznej dla zaspokojenia miejscowych potrzeb w granicach pomocy zimowej z tym, że 10% wpływów przekazują Komitety Akcji Pomocy Zimowej do Wojewódzkich Komitetów Opieki Społecznej dla stworzenia funduszu wyrównawczego na tereny gospodarczo słabsze. Gdyby pozostały nadwyżki po zaspokojeniu potrzeb bieżących, należy je przekazywać do W.K.O.S-u.

13. Fundusze uzyskane przez Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej rozprowadzone będą na teren całego Kraju proporcjonalnie do potrzeb.

14. Wszystkie fundusze winny być obrócone na realizację form opieki, wymienionej w punkcie 3 i tylko w wyjątkowych wypadkach placówki CKOS mogą z funduszów tych udzielać pomocy gotówkowej.

IV. Rachunkowość i kontrola.

15. Wszystkie wpływy uzyskane w ramach Akcji Pomocy Zimowej Komitety Opieki Społecznej będą księgować na osobnych kontach dotychczas prowadzonych ksiąg KOS.

16. Nad sprawnością i sumiennością wykonania zadań APZ sprawuje nadzór Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

17. Centralny Komitet APZ w okresie trwania akcji informować będzie społeczeństwo drogą publikacji prasowych o przebiegu akcji w zakresie uzyskiwania środków, rodzajów i rozmiarów udzielonych pomocy we wszystkich dziedzinach potrzeb.

18. Przy każdym Komitecie APZ dla badania celowości i rachunkowości powołane zostają Komisje Rewizyjne, badając w miarę potrzeby rachunkowość Akcji.

19. Po zakończeniu APZ na zebraniu likwidacyjnym Komisje Rewizyjne winny złożyć sprawozdanie z przeprowadzonej kontroli odpowiednich Komitetów APZ.

V. Likwidacja Akcji Pomocy Zimowej.

20. Zwołanie zebrań przedstawicieli Komitetów APZ dla wysłuchania sprawozdań Likwidacyjnych winno nastąpić w następujących terminach:

w gminach wiejskich i miejskich do 20 kwietnia 1948 r.,

w powiatach i miastach wydzielonych do 30 kwietnia 1948 r.,

w województwach, oraz w m. st. Warszawie i m. Łodzi do 20 maja 1948 r.,

C.K.A.P.Z. do dnia 15 czerwca 1948 r.

21. Wyniki całości Akcji Pomocy Zimowej Centralny Komitet Akcji Pomocy Zimowej poda do publicznej wiadomości.

Poz. 182

Olsztyn, dnia 20 listopada 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr O. Org. 7/1

W sprawie trybu postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z zagranicą.

PISMO OKÓLNE

W zarządzeniu Pełnomocnika Rządu R. P. na Okręg Mazurski z dnia 7. XII. 1945 r. L. dz. 191/508/Org/45, podane zostały przepisy o trybie postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z zagranicą. W myśl tych przepisów podległe mi władze administracyjne nie mogą prowadzić bezpośredniej korespondencji z obcymi placówkami z zagranicą, jak również z przedstawicielstwami dyplomatycznymi państw obcych w Polsce, lecz drogą służbową za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego. Stwierdziłem jednak, że niektóre starostwa powiatowe nie przestrzegają powyższego zarządzenia, prowadzą bezpośrednio korespondencję z przedstawicielstwami dyplomatycznymi państw obcych w Polsce lub z obcymi władzami z zagranicą, posługując się nawet obcym językiem, co jest sprzeczne z dekretem z dnia 30. XI. 1945 r. o języku państwowym i języku urzędowania, rządowych i samorządowych władz administracyjnych. Przesyłając odpis powołanego wyżej zarządzenia, polecam podać treść jego do wiadomości i ścisłego przestrzegania wszystkim referującym urzędnikom i uprzedzam, że za niezastosowanie się do ustalonego w nim trybu postępowania, będę winnych pociągał do odpowiedzialności służbowej.

Wojewoda
(—) Mgr W. Jaśkiewicz

1 załącznik.

Olsztyn, dnia 7.XII.1945 r.

PEŁNOMOCNIK RZĄDU R. P.
NA OKRĘG MAZURSKI
L. dz. 191/508/Org/45

Tryb postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z zagranicą.

Do

Ob. Ob. Naczelników Wydziałów Urzędu, Starostów Powiatowych i Prezydenta m. Olsztyna.

Na skutek okólnika Nr 61 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20.X.45 r. Nr BUA-1G/11 oraz pisma Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 31.X.45 r. L. dz. O. 17349/45 dotyczącego trybu postępowania przy załatwianiu spraw urzędowych z zagranicą, podaję do wiadomości co następuje:

Stosunki urzędowe z zagranicą wymagają jednolitej linii wytycznej ustalonego z góry trybu postępowania.

Jedynym organem Państwa powołanym do utrzymania tych stosunków jest Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które ma za zadanie nie tylko prowadzenie polityki zagranicznej w ścisłym słowa tego znaczeniu, lecz w ogóle regulowanie wszystkich stosunków Państwa lub społeczeństwa polskiego z obcym państwem.

Wszelkie więc takie sprawy, jak wysyłanie delegacji na kongresy i konferencje międzynarodowe, dokonywanie tranzakcji handlowych i finansowycn, nawiązywanie stosunków ze specjalnymi organizacjami międzynarodowymi o charakterze technicznym, udział delegatów polskich w pracach tych organizacji, wzywanie emigrantów i uchodźców do powrotu z zagranicy, wysyłanie odezw i pozdrowień dla różnych zjazdów międzynarodowych, w ogóle wszelkie wystąpienia urzędowe lub półurzędowe na terenie zagranicznym powinny być załatwiane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Mając powyższe na uwadze zarządzam:

1) w razie bezpośredniego zwrócenia się przedstawiciela dyplomatycznego państwa obcego do podległych mi władz i urzędów o informacje lub żądaniami załatwienia jakiejś sprawy nie należy załatwiać ich w swoim zakresie działania lecz niezwłocznie komunikować o tym memu urzędowi, który nada sprawie właściwy bieg.

2) podległe mi władze administracyjne nie powinny zwracać się bezpośrednio do obcych przedstawicieli dyplomatycznych lecz za pośrednictwem mego urzędu. Powyższe nie dotyczy obcych urzędów konsularnych, z którymi wolno komunikować się bezpośrednio.

Ponadto zaznaczam, że przedstawiciele dyplomatyczni państw obcych, jak również personel dyplomatyczny i kancelaryjny przedstawicielstwa oraz członkowie ich rodzin korzystają z prawa zakrajowości w granicach przewidzianych ustawami. W szczególności nie podlegają w zasadzie orzecznictwu polskich sądów karnych, przeciw nim nie są dopuszczalne akty działania bezpieczeństwa publicznego lub Milicji Obywatelskiej, a rewizje w ich biurach lub mieszkaniach są dopuszczalne tylko za zgodą właściwego przedstawiciela dyplomatycznego.

W razie popełnienia przestępstwa przez osobę korzystającą z prawa zakrajowości — właściwa władza obowiązana jest niezwłocznie donieść memu urzędowi bez wszczynania na własną rękę jakiejkolwiek akcji przeciwko takiej osobie.

Z-ca Pełnomocnika Rrządu R. P.
na Okręg Mazurski
(—) **J. Burski**

Poz. 183.

Olsztyn, dnia 28 października 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP—C—8/21.

Usprawnienie działalności urzędów stanu cywilnego.

Do
Ob.Ob. Urzędników Stanu Cywilnego

69/47 z dnia 1 października 1947 r. Nr II A/2—370/47, 69/47 z dnia 1 pa.dziernika 1947 r. Nr II A/2—370/47, jak i w okólniku Nr 50 z dnia 7 lipca 1947 r. Nr II A/2—160/47, który podany został Ob.Ob. Urzędnikom do wiadomości przy piśmie okólnym z dnia 24 lipca 1947 r. Nr AP—C—8/13a, podkreśla konieczność posiadania przez urzędy stanu cywilnego pełnej ewidencji urodzeń, ślubów i zgonów. Dokładna bowiem rejestracja stanu cywilnego obywateli przez urzędy stanu cywilnego ma doniosłe znaczenie dla Państwa, które w obliczeniach statystycznych i w prowadzeniu właściwej polityki populacyjnej musi posługiwać się rzeczywistym i pełnym obrazem ruchu ludności.

Władze administracyjne, w oparciu o czynnik społeczny, w miesiącu lipcu b.r. wszczęły szeroko zakrojoną akcję w kierunku uświadomienia ludności o konieczności dokonywania w urzędzie stanu cywilnego **rejestracji faktów urodzeń i zgonów**, oraz zawierania w tychże urzędach związków małżeńskich.

Celem dalszego poinformowania społeczeństwa o najważniejszych postanowieniach prawa o aktach stanu cywilnego **z dnia 25 września 1945 r.** (Dz. U.R.P. Nr 48, poz. 272) normującego kwestię dokonywania do ksiąg stanu cywilnego zdarzeń podlegających wpisowi do tych ksiąg oraz o opłatach, jakie w ramach ustawy, pobierane są przez urząd stanu cywilnego za dokonane przezeń czynności urzędowe polecam Ob.Ob. Urzędnikom Stanu Cywilnego wywiesić w urzędzie stanu cywilnego jak i w urzędach gminnych, wchodzących w skład obwodu urzędu stanu cywilnego, w miejscach przeznaczonych na ogłoszenia publiczne, stosowne ogłoszenia, wg. załączonych wzorów.

O wykonaniu powyższego polecenia Ob.Ob. Urzędnicy Stanu Cywilnego powiadomią Urząd Wojewódzki w terminie do dnia 25 listopada 1947 r.

W o j e w o d a
(—) **Mgr W. Jaśkiewicz.**

. . . . dnia . . . . . 1947 r.

Urząd Stanu Cywilnego
w . . . .

O G Ł O S Z E N I E

Rozporządzeniem Pełnomocnika Rządu R.P. na Okręg Mazurski z dnia 25 stycznia 1946 r. (Maz. Dz. Pełn. Rządu R.P. Nr 1 (4), poz. 9) ustanowiony został

URZĄD STANU CYWILNEGO
w . . . .

W skład obwodu ustanowionego Urzędu weszły następujące miejscowości:

. . .
. . .
. . .
. . .
. . .

Urząd ten powołany został do rejestracji faktów urodzeń, małżeństw i zgonów.

Prawo o aktach stanu cywilnego z dnia 25 września 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 48, poz. 272) jedynie dokumentom sporządzonym w urzędzie stanu cywilnego nadaje moc dokumentu publicznego, stwierdzającego stan cywilny osoby. Mocy tej pozbawione zostały przez to prawo wszelkie czynności z zakresu stanu cywilnego, dokonane poza urzędem stanu cywilnego (np. w urzędach parafialnych).

W myśl postanowień powołanego wyżej prawa urodzenia dziecka, zgon człowieka, lub znalezienie zwłok zgłosić należy w tym urzędzie stanu cywilnego, w obwodzie którego zdarzenie to nastąpiło.

Zgłoszenie urodzenia w Urzędzie Stanu Cywilnego powinno być dokonane w ciągu dwóch tygodni (14 dni), choćby dziecko zmarło przed upływem tego czasu, przez: ojca, położną, która była obecna przy porodzie, lekarza, który był obecny przy porodzie, każdą inną osobę, która była przy porodzie lub wie o porodzie na podstawie osobistego przekonania się o tym, względnie matkę dziecka, skoro tylko stan zdrowia jej na to pozwoli.

Przy zgłoszeniu urodzenia dziecka z małżeństwa zgłaszający przedstawia urzędowi stanu cywilnego wyciąg lub odpis aktu małżeństwa rodziców, przy zgłoszeniu urodzenia dziecka pozamałżeńskiego w miarę możności wypis aktu urodzenia matki dziecka.

O ile zgłaszający urodzenie nie posiada wypisu z aktu małżeństwa rodziców dziecka i nie może go uzyskać z powodu nieprzezwyciężonych trudności w jego wydobyciu, wypis ten może być zastąpiony przez stosowne zeznanie zgłaszającego przyjęte do protokółu.

Zgłoszenie zgonu obowiązani są dokonać w ciągu 24 godzin małżonek lub najbliżsi krewni, obecni w danej miejscowości, właściciel lokalu, w którym nastąpił zgon lub znalezienie zwłok, wreszcie każdy, kto był przy zgonie lub się o nim naocznie przekonał.

Małżeństwo może być zawarte przed każdym urzędnikiem stanu cywilnego i to bezwzględnie na czas i miejsce zamieszkania osób, wstępujących w związek małżeński.

Wstąpić w związek małżeński mogą tylko osoby, które wykażą, że posiadają zdolność prawną do zawarcia tego związku. Zdolność tę uzyskuje mężczyzna i kobieta z chwilą ukończenia 18-go roku życia. Jako dowód posiadania zdolności prawnej służy wyciąg lub wypis z aktu urodzenia. Prawo małżeńskie z dnia 25 września 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 48, poz. 270) dopuszcza jednak możliwość zawarcia związku małżeńskiego przez osobę, która nie ukończyła 18-go roku życia. Zezwolenie na wstąpienie w związek małżeński osobie nie mającej ukończonych lat 18 udziela, gdy zachodzą ku temu ważne powody, władza opiekuńcza (sąd grodzki).

Uwaga: **Tylko małżeństwo zawarte przed urzędnikiem stanu cywilnego ma znaczenie wobec Państwa i jako takie pociąga za sobą skutki prawne.**

S a n k c j e k a r n e: **W razie, gdy obowiązany do zgłoszenia urzędnikowi stanu cywilnego urodzenia lub zejścia nie czyni tego w czasie właściwym, podlega w myśl art. 90 prawa o aktach stanu cywilnego z dnia 25 września 1945 r., grzywnie od 20 do 500 zł.**

. . . .
podpis urzędnika stanu cywilnego

. . . . , dnia . . . . . 1947 r.

URZĄD STANU CYWILNEGO

w . . . .

OGŁOSZENIE

Urząd Stanu Cywilnego za czynności urzędowe przez eń dokonane pobiera w myśl § 109 rozporządzenia Ministrów Adminisracji Publicznej i Sprawiedliwości z dnia 24 listopada 1945 r. w sprawie wykonania prawa o aktach stanu cywilnego oraz przepisów wprowadzających to prawo (Dz. U.R.P. Nr 54, poz. 304) i rozporządzenia Ministra Administracji Publicznej z dnia 9 listopada 1946 r. o zmianie taryfy opłat za czynności urzędów stanu cywilnego i władz nadzorczych (Dz. U.R.P. Nr 64, poz. 362) jako też zarządzenia Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 19 marca 1947 r., następujące opłaty i tak za:

1. Wyciąg z aktu stanu cywilnego . . . . 15 zł
2. Odpis skrócony aktu stanu cywilnego . . 30 zł
3. Odpis zupełny aktu stanu cywilnego . . 60 zł
4. Zaświadczenie o tym, że akt stanu cywilnego lub wzmianka dodatkowa nie są wpisane do ksiąg za każdy rocznik . . . 30 zł
   za każdy następny . . . . 15 zł.
   łącznie najwyżej . . . . 75 zł
5. Wydanie książeczki stanu cywilnego 75 - 150 zł
6. Dokonanie wpisu w książce stanu cywilnego . . . . 15 zł
7. Umieszczenie wzmianki dodatkowej na marginesie aktu dotyczącej:
   a) sprostowanie aktu . . . . 60 zł
   b) unieważnienie aktu . . . . 60 zł
   c) uznanie dziecka pozamałżeńskiego . . 60 zł
   d) uprawnienie dziecka pozamałżeńskiego 60 zł
   e) zrównanie dziecka pozamałżeńskiego z dzieckiem z małżeństwa . . . . . . 60 zł
   f) nadanie dziecku pozamałżeńskiemu nazwiska przez męża matki . . . . . . 30 zł
   g) przysposobienie . . . . 150 zł
   h) rozwiązanie przysposobienia . . . . 150 zł
   i) zmiany imienia lub nazwiska na mocy zezwolenia władzy administracji ogólnej . . . . 150 zł
   j) ustalenie nazwiska na wniosek strony 60 zł
   k) rozwiązanie małżeństwa przez rozwód . 150 zł
   l) unieważnienie małżeństwa . . . . . 150 zł
   m) zgłoszenie imienia po sporządzeniu aktu urodzenia . . . . 60 zł
8. Sporządzenie aktu małżeństwa . . . . 150 zł
   opłata dodatkowa za zawarcie małżeństwa poza lokalem urzędu
   w miejscowości, będącej siedzibą urzędu . 150 zł
   w innej miejscowości . . . . 300 zł
   opłata dodatkowa za zawarcie małżeństwa poza godzinami urzędowymi . . . 300 zł
9. osobiste stwierdzenie zgonu przez urzędnika stanu cywilnego . . . . 60 zł
10. udzielenie ksiąg stanu cywilnego do przejrzenia na podstawie zezwolenia okręgowej władzy nadzorczej
    za każdy rocznik . . . . 30 zł
    łącznie najwyżej . . . . 90 zł
11. Zaświadczenie na wypisie (wyciągu lub odpisie), wydanym poprzednio, że treść wpisu jest nadal zgodna z treścią aktu w dacie zaświadczenia . . . . 15 zł
12. Uzupełnienie wydanego poprzednio wypisu (wyciągu lub odpisu) przez dopisanie treści późniejszych wzmianek na marginesie aktu lub zmian z nich wynikających . . . . 30 zł
13. Poświadczenie własnoręczności podpisu . 60 zł
14. Sporządzenie protokółu o oświadczeniach składanych na mocy § 39 ust. 3, 90 ust. 2 i 101 . . . . 60 zł
15. Inne czynności wyżej niewymienione, o ile nie wynikają z ustawowego obowiązku urzędnika stanu cywilnego . . . . 30 zł

Opłatę za czynność urzędową urzędu stanu cywilnego uiszcza się do kasy Zarządu Miejskiego (gminnego), miejsca siedziby urzędu, skąd uzyskuje się na okoliczność dokonanej wpłaty stosowny dowód (kwit). Dowód z dokonanej wpłaty pokazuje się następnie w Urzędzie Stanu Cywilnego. Wpłatę uiszcza się w momencie dokonywania w Urzędzie Stanu Cywilnego czynności urzędowej.

Stosownie do postanowienia art. 89 prawa o aktach stanu cywilnego z dnia 25 września 1945 r. (Dz. U.R.P. Nr 48 poz. 272) **nie podlegają opłacie:**

1. sporządzenie aktu urodzenia, uznania, oraz zejścia;

2. wyciągi dla celów ewidencji ludności, powszechnego obowiązku wojskowego, szkolnictwa powszechnego, opieki społecznej i ubezpieczeń społecznych;
3. zawarcie związku małżeńskiego oraz wydanie wyciągów lub odpisów, o ile chodzi o osoby, których niezamożność została udowodniona.

Dowodem niezamożności jest świadectwo niezamożności, wystawione przez zarząd gminy, miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się z tego tytułu o zwolnienie od opłaty za czynność urzędową Urzędu Stanu Cywilnego.

Obok opłat za czynności urzędowe pobierane są przez Urząd Stanu Cywilnego także i opłaty skarbowe, które uiszcza się w znaczkach skarbowych (stemplowych).

W myśl poz. 2 pkt. d tabeli opłat skarbowych, załączonej do dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o opłacie skarbowej (Dz. U.R.P. Nr 27 poz. 107) wypisy (wyciągi i odpisy zupełne, wyciągi i odpisy skrócone) wydawane z akt stanu cywilnego od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zawarcia małżeństwa lub zejścia podlegają opłacie skarbowej (stemplowej) w wysokości 10 zł.

. . . .
podpis urzędnika stanu cywilnego

Poz. 184.

Olsztyn, dnia 5 listopada 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr AP — Og. — 1/23.

Zasięganie opinii Prokuratorii Generalnej R. P.

PISMO OKÓLNE.

Okólnik Nr 79/47 Ministra Ziem. Odzyskanych z dnia 21 października 1947 r., który załącza się wskazuje na obowiązek zasięgania przez władze i urzędy opinii prawnych Prokuratorii Generalnej we wszystkich sprawach, które ze względu na poważny interes Państwa i swój zawiły stan prawny wymagają specjalnej rozwagi i staranności w ich rozstrzygnięciu.

Przy korzystaniu z pomocy prawnej Prokuratorii Generalnej polecam ściśle stosować się do ustalonego w cyt. wyżej okólniku trybu postępowania.

Podległe mi władze I. instancji mogą zwracać się do Prokuratorii Generalnej, z prośbą o udzielenie opinii prawnej, tylko za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego. (Wydział Administracyjno-Prawny).

Wojewoda
(—) Mgr W. Jaśkiewicz.

Zał. 1.

Warszawa, dnia 21 października 1947 r.

MINISTER ZIEM ODZYSKANYCH
Nr spr. II. 0/1-r/47.

Zasięganie opinii Prokuratorii Generalnej R. P.

OKÓLNIK Nr 79/47

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie i Dyrektorzy Okręgowych Urzędów Likwidacyjnych na Obszarze Ziem Odzyskanych oraz Zarząd Centralnych P. U. R.).

Najwyższa Izba Kontroli Państwa stwierdziła, że nie wszystkie władze i urzędy, uprawnione do korzystania z pomocy prawnej Prokuratorii Gen. R. P., należycie tę pomoc wykorzystują. Dzieje się tak niewątpliwie dlatego, że obowiązujące w tym zakresie przepisy prawne (rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 9.12. 1924 o zmianie ustroju Prokuratorii Gen. Dz. U. R. P. Nr 107, poz. 967, uchwała Rady Ministrów z dnia 28. 8. 1919 r. w przedmiocie ustroju i czynności Prokuratorii Gen. Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 433 oraz uchwała Rady Ministrów z dnia 17. 6, 1920 r. w przedmiocie ustroju i czynności oddziałów Prokuratorii Gen. Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 502) stwarzają tylko uprawnienia do korzystania z pomocy prawnej Prokuratorii Generalnej i poza jednym przypadkiem ustalenia wzorców, według których powinny być zawierane umowy często powtarzające się, nie określają w jakich przypadkach zasięganie opinii jest obowiązkowe.

Wobec wagi interesów Państwa, które mogą być na szwank narażone wskutek nie zasięgania opinii prawnej Prokuratorii Generalnej, i na skutek okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr 53 z dnia 16 października 1947 r. Nr O-b-1/22, proszę o wydanie podległym władzom, urzędom, organom i instytucjom zarządzeń, ażeby opinia prawna Prokuratorii Generalnej była zasięgana we wszystkich sprawach, w których ze względu na skomplikowany pod względem prawnym charakter lub wchodzące w grę poważne interesy Państwa, konieczne jest przy zawieraniu umowy zachowanie specjalnej staranności i rozwagi. Należałoby się zwracać o opinię do Prokuratorii Generalnej również i w sprawach mniejszej wagi, jeżeli nasuwają się trudności natury prawnej a w danym urzędzie czy instytucji brak prawnika posiadającego odpowiednie doświadczenie prawnicze. Natomiast nie powinno się zasięgać opinii Prokuratorii Generalnej w przypadkach, w których wątpliwości dotyczą stanu faktycznego sprawy, a nie kwestii prawnej. Umowy często powtarzające się powinny być zawierane według wzorów, ustalonych po zaopiniowaniu przez Prokuratorię Generalną.

Minister:
w. z. **(—) J. Dubiel**
Podsekretarz Stanu.

Poz. 185.

Olsztyn, dnia 17 listopada 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. Sam. G. 15/4/47

Stosowanie w gospodarce samorządowej świadczeń w naturze.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych

Pismem z dnia 22. II. r. b. L. dz. Sam. 111/3/47 zarządziłem, by Ob. Ob. Starostowie jako Przewodniczący Wydziałów Powiatowych polecili związkom samorządowym rozpracować zagadnienie świadczeń w naturze, oraz zebrać i ustalić wszystkie niezbędne materiały i dane, dotyczące osób, zobowiązanych do ponoszenia świadczeń w naturze, podstawy wymiaru i wysokości świadczeń na zasadzie ustawy z dnia 26. III. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 135), zmienionej Dekretem z dnia 4. XI. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 93).

W bieżącym 1947 r. zastosowanie w gospodarce gminnej świadczeń w naturze jako świadczeń obowiązkowych w takiej skali, jakiej wymagały potrzeby terenu, nie było na ogół możliwe, między innym ze względu na to, iż zapotrzebowania na świadczenia w naturze były zgłoszone jedynie na roboty drogowe.

Jednak wobec pilnej potrzeby przeprowadzenia renowacji urządzeń melioracyjnych na terenie województwa olsztyńskiego, zarządziłem pismem okólnym L. dz. W. M.-II-2/6/47 z dnia 13. V r. b. zorganizować w gminach czterotygodniową dobrowolną pracę nad uporządkowaniem i konserwacją istniejących urządzeń melioracyjnych, stosując przy tym zasady ustawy z dnia 26. III. 1935 r. o świadczeniach w naturze na niektóre cele publiczne.

Wykorzystując zatym dotychczasowe doświadczenie z użycia świadczeń w naturze, związki samorządowe winny w roku 1948 uruchomić je w stopniu, odpowiadającym potrzebom ludności w dziedzinie budowy i utrzymania dróg, prac melioracyjnych, budowy budynków gminnych i gromadzkich oraz zagospodarowania i zalesienia nieużytków.

Ocena, na jaki z powyższych celów mają być użyte świadczenia w naturze, należy do związku samorządowego, który je wprowadza. W wypadku, gdy zgłoszone zapotrzebowania na świadczenia przekraczają normy najwyższego obciążenia roztrzyga władza nadzorcza jakie roboty mają być wykonane w danym roku.

Na rok 1948 zostały do związków samorządowych (rad narodowych) zgłoszone zapotrzebowania na świadczenia w naturze na cele melioracji, złożone przez Rejonowe Kierownictwa Robót Wodno-Melioracyjnych, oraz na cele drogowe, złożone przez Gminne Komisje Drogowe. Wykonanie w 1948 r. przy pomocy świadczeń w naturze zaprojektowanych robót drogowych i melioracyjnych uważać należy za bezwzględnie konieczne, by niedopuścić do dalszego niszczenia się dróg i urządzeń wodno-melioracyjnych, mających dla gospodarki województwa tak ważne znaczenie.

W związku ze stosowaniem w przyszłym roku budżetowym w gospodarce związków samorządowych świadczeń w naturze wkładam na Ob. Ob. Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych obowiązek okazania wszelkiej potrzebnej pomocy w tym zakresie, oraz dopilnowania celowego i zgodnego z ustawą wykorzystania tych świadczeń.

Zaznaczam, że roboty, wykonywane za pomocą świadczeń w naturze, winny posiadać własne preliminarze budżetowe, sporządzone na podstawie kosztorysów robót. Wzór preliminarza budżetowego, oraz inne potrzebne druki podane są w książce „Świadczenia w naturze za niektóre cele publiczne" J. Stewuli, która była przesłana wszystkim Starostom Powiatowym.

Przy opracowaniu strony wydatków preliminarza budżetowego poszczególne roboty winny być łączone z odpowiednimi działami budżetu administracyjnego gminy (rubr. 1 i 2). W wyszczególnieniu (rubr. 3), wpisuje się grupy robót, objęte poszczególnymi kosztorysami. Jedynie roboty proste, złożone z jednej lub dwóch pozycji, na które kosztorys nie został wykonany, albo które nie wymagają uprzedniego sporządzenia kosztorysu (utrzymanie sezonowych dozorców robót, świadczenia socjalne, zakup narzędzi i t. p.) mogą być wpisane wprost do preliminarza. Rubryki następne (4, 5, 6, 7 i 8) wypełnia się sumami z zestawienia sporządzonego przy poszczególnych kosztorysach lub też na podstawie oddzielnych obliczeń, np. koszta administracyjne robót.

Po stronie dochodów wymienia się w rubr. 3 (wyszczególnienie) środki i ich źródła na pokrycie strony wydatków, a w rubr. 5, 6, 7 i 8 sumy poszczególnych środków. Sumy pieniężne winny odpowiadać właściwym działom i pozycjom preliminarza budżetowego gminy.

Na podstawie preliminarza budżetowego robót rada gminy podejmuje uchwałę o obciążeniu gminy świadczeniami w naturze (art. 10, pkt. 1 ustawy o świadczeniach w naturze).

O zastosowaniu w gospodarce związków samorządowych w r. 1948 świadczeń w naturze złożą mi Ob. Ob. Starostowie następujące sprawozdanie:

1) do dnia 15. IV. 1948 r. charakteryzujące całokształt zagadnienia świadczeń w naturze na terenie powiatu, z podaniem granic obciążenia świadczeniami w poszczególnych gminach, oraz na jakie cele zostały zapreliminowane świadczenia,
2) do dnia 10. VIII. 1948 r. sprawozdanie o stanie realizacji w (procentach) zaprojektowanych poszczególnych robót i użyciu na nie świadczeń,
3) do dnia 1. XII. 1948 r. ogólne sprawozdanie w omawianej sprawie wraz z opinią, spostrzeżeniami i ewent. wnioskami Ob. Starosty.

Wojewoda
(—) Mgr W. Jaśkiewicz

Poz. 186.

Olsztyn, dnia 28 października 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Samorządowy
L. dz. Sam. F. 12—15/47
Wyrównanie strat przedsiębiorstw komunalnych, wynikłych z zakazu podwyżki cen.

Do
Ob. Ob. Przewodniczących
Wydziałów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Urząd Wojewódzki w załączeniu przesyła pismo okólne Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 11 października 1947 r. L. dz. II. S.—6—c/135/47, w sprawie przedmiotowej, — do wiadomości i wydania odnośnych zarządzeń.

Za Wojewodę
w/z **(—) A. Horawski**
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Warszawa, dnia 11 października 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH
Departament Administracji Publicznej
L. dz. II. S. 6-c/135/47
Wyrównanie strat przedsiębiorstw komunalnych, wynikłych z zakazu podwyżki cen.

PISMO OKÓLNE

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

Uchwałą Rady Ministrów z dnia 28 maja 1947r., zabraniającą podwyższania cen w sektorze samorządowym za usługi przedsiębiorstw użyteczności publicznej powoduje, że wiele przedsiębiorstw komunalnych pracuje deficytowo.

Dla wyrównania strat, wynikłych z zakazu podwyżki cen, Rada Ministrów utworzyła przy Ministerstwie Skarbu, specjalny fundusz, przeznaczony na pokrywanie efektywnych strat tych przedsiębiorstw, które przy racjonalnej gospodarce wykazują deficyt, powodowany koniecznością sprzedaży produktów względnie usług poniżej kosztów własnych.

Pismem okólnym z dnia 24 czerwca r. b. Nr II. S. 6-e/71/47 Ministerstwo Ziem Odzyskanych podało do wiadomości Ob. Ob. Wojewodów postanowienia uchwały Rady Ministrów z dnia 28 maja r. b. oraz tryb ubiegania się przez związki samorządowe o wyrównanie strat.

W związku z tym Ministerstwo zauważa, że związki samorządowe, pomimo, iż przedsiębiorstwa ich pracują deficytowo, nie korzystają ze wspomnianego funduszu, bądź też w wypadku ubiegania się o wyrównanie strat, nadsyłają do Ministerstwa wnioski z pominięciem procedury, wskazanej w piśmie z dnia 24 czerwca r. b. i z pominięciem władz nadzorczych. Nadto, niektóre związki samorządowe występują z wnioskami o dotacje na wyrównanie strat, zbyt późno, tj. wówczas gdy przedsiębiorstwu grozi niewypłacalność, ograniczenie produkcji i t. p. komplikacje.

Mając powyższe na uwadze, Ministerstwo prosi Ob. Ob. Wojewodów o ponowne przypomnienie związkom samorządowym o możliwościach korzystania z funduszu wyrównawczego, w wypadku ponoszenia strat przedsiębiorstw wskutek zakazu zwyżki cen.

W końcu Ministerstwo przypomina, że wnioski winny być nadsyłane do Ministerstwa Ziem Odzyskanych w 2 egz. z następującymi załącznikami:

1) kalkulacja cen,
2) wykazem strat miesięcznych,
3) zestawieniem strat za okres objęty wnioskiem,
4) uchwałą właściwej Rady Narodowej.

Dyrektor Departamentu
w/z (—) **Al. Olewiński**
Wicedyrektor

Poz. 187.

Olsztyn, dnia 12.XI. 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
L. dz. Sam. G. 3/6/47.

Leczenie w szpitalach publicznych i regulowanie kosztów leczenia.

Do
Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna.

Nadsyłane do Urzędu Wojewódzkiego sprawy kosztów leczenia stwierdzają, że niektóre związki samorządowe nie są zorientowane w obowiązujących przepisach i zasadach, którymi jest uregulowana pomoc szpitalna, oraz niewłaściwie komentują zarządzenia Min. Zdrowia w sprawie leczenia i ponoszenia kosztów pomocy lekarskiej, w szczególności pomocy szpitalnej za repatriantów, osiedleńców i przesiedleńców. Ponieważ sprawa leczenia szpitalnego i pokrywanie kosztów leczenia, posiadająca w warunkach województwa i ruchu emigracyjnego szczególnie ważne znaczenie dla samorządów, winna być na całym obszarze województwa unormowana w sposób jednolity, podaje poniżej zasady i wytyczne, którymi mają się kierować szpitale oraz związki samorządowe przy świadczeniu ludności pomocy szpitalnej i ściąganiu należności za nią.

Zgodnie z art. 8 rozporządzenia z dnia 22.III. 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 382) szpital obowiązany jest przyjąć na leczenie, pielęgnowanie i obserwację lekarską każdą zgłaszającą się osobę i dostarczyć każdemu zgłaszającemu się pomocy i potrzebnej opieki (art. 9).

Świadczenia szpitala są odpłatne (art. 9).

Koszty leczenia oraz koszty utrzymania osoby towarzyszącej winny być na zasadzie art. 32 wspomnianego rozporządzenia pobierane z góry, przy czym przy przyjmowaniu chorego winny być pobrane koszta co najmniej na dwa tygodnie.

Dyrektor szpitala w wyjątkowych wypadkach może odstąpić od tej zasady.

Koszty leczenia niepokryte z góry płatne są w ostatnim dniu każdego miesiąca, a jeśli pobyt trwał mniej niż miesiąc — w dniu opuszczenia szpitala.

Celem ustalenia stanu osobowego i stosunków materialnych chorego względnie osób i instytucji, na których ewentualnie ciąży obowiązek zapłaty kosztów leczenia, osoby zgłaszające się do szpitala winny przedstawić niezbędne dokumenty osobiste.

Powyższy obowiązek ciąży również na urzędzie lub instytucji, która kieruje chorego na leczenie (art. 34).

Urząd komunalny, odsyłający do szpitala ubogiego, niezdolnego do opłacenia kosztów szpitalnych ani przez siebie, ani, przez inne osoby, winien wystawić dla szpitala świadectwo ubóstwa. Jeżeli przyjęcie chorego do szpitala nie może doznać zwłoki, świadectwo powinno być nadesłane do szpitala najpóźniej w ciągu dwóch tygodni (art. 34).

Zgodnie z par. 19 rozporządzenia wykonawczego z dnia 14. II. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 195) koszty leczenia w szpitalach publicznych uważane będą za zaległe, gdy osoby lub instytucje, wezwane do zapłacenia tych kosztów, w przeciągu dni 14-tu od otrzymania rachunku nie zapłaciły, lub nie zgłosiły ubóstwa. Zaległe koszta leczenia ściągane są w drodze administracyjnej, przy czym na zasadzie ust. 3 par. 19 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego do administracyjnego ściągania powyższych kosztów mają zastosowanie obowiązujące przepisy dotyczące danin komunalnych.

Egzekucje zaległych kosztów leczenia zarządzają i przeprowadzają organy związków komunalnych, na terenie których w dniu wdrożenia egzekucji mieszkają osoby, lub w których obrębie znajduje się siedziba instytucji, obowiązanej do ponoszenia tych kosztów.

Czynności szpitala w stosunku do zaległych kosztów leczenia ograniczają się zatym do zgłoszenia tychże związkowi samorządowemu, utrzymującemu szpital, który to związek przekazuje je właściwemu samorządowi do egzekucji i ma obowiązek dopilnowania ściągnięcia i przekazania szpitalowi tych kosztów.

Koszty leczenia osób skierowanych do szpitali na podstawie zaświadczeń ubóstwa, pokrywają szpitalowi te związki samorządowe, które świadectwo wystawiły, ponieważ ubogi zasadniczo posiada w tym związku domicyl wsparciowy. Natomiast zw. samorządowy może poszukiwać pokrycia wyłożonych kosztów leczenia od osób i instytucji zobowiązanych do pokrywania kosztów leczenia (par. 12 rozporządzenia z dn. 9. IX. 1927 r. w brzmieniu nadanym z dn. 14.II. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 196 z 1931 r.).

Repatrianci, wysiedleńcy i przesiedleńcy w czasie transportu korzystają z bezpłatnej pomocy Służby Zdrowia P. U. R. Punkty etapowe (sanitarne) i izby chorych P. U. R-u udzielają bezpłatnej pomocy lekarskiej i repatriantom w ciągu miesiąca po przybyciu do kraju, przesiedleńcom w ciągu miesiąca po przybyciu na miejsce przesiedlenia i wysiedleńcom (osobom, które są obowiązane opuścić Polskę w wykonaniu umów międzynarodowych) od dnia otrzymania nakazu opuszczenia Polski do momentu przekroczenia granic Polski.

W przypadku, gdy stan zdrowia osób, o których mowa, wymaga leczenia szpitalnego — wówczas na podstawie pisemnego skierowania, wydanego przez lekarza P. U. R-u względnie lekarza powiatowego, będą przyjmowane do szpitali publicznych na koszt Skarbu Państwa (Ministerstwa Zdrowia) na okres jednego miesiąca.

Jeżeli natomiast stan zdrowia osób wymienionych po upływie jednego m-ca wymaga dalszego leczenia szpitalnego, zgodnie z orzeczeniem lekarskim, wydanym przez zakład leczący — wtedy Ministerstwo Zdrowia pokrywa koszty leczenia przez dalsze trzy miesiące tylko na podstawie urzędowego stwierdzenia przez władze administracji ogólnej, że osoby te lub ich rodziny (obowiązane do ponoszenia kosztów) nie mogą pokryć tych kosztów, ani nie ma osób prawnie obowiązanych do ich ponoszenia.

Ustanie obowiązku pokrywania przez Ministerstwo Zdrowia kosztów leczenia szpitalnego za repatriantów, wysiedleńców i przesiedleńców po upływie czasokresu wymienionego nie uzasadnia wypisania chorego ze szpitala, jeżeli to nie jest zgodne ze wskazaniem lekarskim i przepisami art. 39 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 328).

W tych przypadkach koszty leczenia w szpitalach są pokrywane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie ogólnymi przepisami o kosztach leczenia w szpitalach.

Rachunki, za leczenie chorych repatriantów, wysiedleńców i przesiedleńców w szpitalach publicznych powinny szpitale kierować do Wydziału Zdrowia, Urzędu Wojewódzkiego, załączając skierowania wydane repatriantom, wysiedleńcom i przesiedleńcom.

Samorząd Wojewódzki będzie natomiast pokrywać koszty leczenia tych chorych, co do których przeprowadzone dochodzenia wykazały, że chory nie posiada w żadnej gminie przynależności wsparciowej (domicylu), lub jeżeli domicylu wsparciowego mimo dochodzeń ustalić się nie dało.

Rachunki za koszty leczenia tych chorych wraz z dochodzeniami, uzasadniającymi obowiązek ponoszenia kosztów przez Samorząd Wojewódzki, Wydziały Powiatowe przekazują do Wydziału Wojewódzkiego.

Wojewoda
(—) **Mgr W. Jaśkiewicz.**

Poz. 188.

Olsztyn, 14 października 1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI
Wydział Zdrowia
Nr Zdr.O.III./43-114/47.

OBWIESZCZENIE

o wykonaniu czynności techniczno - dentystycznych

W związku z wejściem w życie Dekretu z dnia 5.VII.1947 r. o wykonywaniu czynności techniczno — dentystycznych (Dz. U.R.P. z roku 1947 Nr 27 poz. 104) wszystkie osoby zajmujące się czynnościami techniczno - dentystycznymi (technicy uprawnieni, technicy dent. laboranci i t.p.) winni się zarejestrować w Urzędzie Wojewódzkim — Wydział Zdrowia, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1947 r.

Osoby, które nie dopełnią obowiązku rejestracji utracą wszelkie prawa do wykonywania czynności techniczno - dent. bez względu na posiadane kwalifikacje i dokumenty.

Ze względu na to, że w wielu wypadkach konieczne będą czynności poprzedzające rejestrację (jak staranie się o odtworzenie dokumentów, zaświadczenia i t.p.), wskazane jest nie odkładanie zgłoszenia się do ostatniego dnia. Referat Stomatologiczny przyjmować będzie w Urzędzie Wojewódzkim — Wydział Zdrowia ul. Kopernika 34 codziennie oprócz czwartków i sobót od godz. 8 — 10-ej.

Za Wojewodę:
(—) **Dr Cz. Zaworski**
Naczelnik Wydziału Zdrowia

Poz. 189.

Olsztyn, dn. 20 listopada 1947 r.

WOJEWODA OLSZTYŃSKI
Nr O. Org. 14/55

Forma korespondencji z władzami administracji ogólnej.

OKÓLNIK Nr 86/47

Zarządzeniem z dn. 3 listopada 1947 r. Nr 32/47 Ob. Minister Ziem Odzyskanych postanowił, celem odciążenia wojewodów od przeglądania mniej ważnej korespondencji ministerialnej, aby w korespondencji między Ministerstwem a władzami administracyjnymi II instancji używać formy „Do Ob. Wojewody.....“ a) w pismach które są aprobowane przez Ministra i Podsekretarza Stanu, b) w tych pismach, podlegających aprobacie innych urzędników Ministerstwa, zajmujących kierownicze stanowiska, w których okaże się to niezbędne ze względu na wagę sprawy lub z innych specjalnych względów, c) w pismach, które stanowią odpowiedź na pisma i wnioski przedkładane Ministerstwu przez wojewodów z ich własnym podpisem. Wszelka inna korespondencja będzie adresowana: „Do Urzędu Wojewódzkiego“, z ewent. dodatkowym oznaczeniem tego wydziału, do którego zakresu działania dana sprawa należy.

Okólnikiem Nr 81/47 z dn. 3 listopada 1947 r. Ob. Minister polecił uregulować w podobny sposób formę korespondencji między władzami administracji ogólnej II instancji a podległymi władzami, urzędami i organami.

W wykonaniu tego okólnika ustalam jako obowiązujące następujące zasady, dotyczące formy korespondencji z władzami administracji ogólnej I instancji.

1. Formę „Do Ob. Starosty Powiatowego, (Prezydenta m. Olsztyna) stosować należy:
   a) we wszystkich pismach aprobowanych przez Wojewodę,
   b) w tych pismach, podlegających aprobacie wicewojewodów, Kierownika Działu Rolnictwa i R.R., naczelników wydziałów i innych uprawnionych do aprobaty urzędników, w których ze względu na wagę sprawy użycie tej formy jest niezbędne,

We wszystkich innych pismach należy stosować formę „Do Starostwa Powiatowego (Do Zarządu Miejskiego m.Olsztyna)" z ewent. oznaczeniem tego referatu w starostwie, do którego zakresu działania dana sprawa należy.

Korespondencja adresowana „Do Ob. Starosty Powiatowego" winna być przedstawiona niezwłocznie staroście do wglądu.

2. Ob. Ob. Starostowie używać będą formy „Do Ob. Wojewody" a) w pismach dotyczących spraw większej wagi a wyszczególnionych w § 27 pp. 1, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 15, 16, 17 i 18 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 30 czerwca 1930 r. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania (Dz. U.R.P. z 1930 r. Nr 55, poz. 464), b) w innych pismach, które ze względu na znaczenie poruszonej w nich sprawy powinny być podane w drodze służbowej do osobistej wiadomości Wojewody.

Pisma adresowane „Do Ob. Wojewody" podpisuje starosta.

Wszelką inną korespondencję należy adresować „Do Urzędu Wojewódzkiego......" z dodatkowym oznaczeniem tego wydziału, do którego zakresu działania dana sprawa należy. Korespondencję tę podpisywać mogą wicestarosta i upoważnieni do ostatecznej aprobaty urzędnicy.

3. Wszystkie pisma ministerialne i pisma nadsyłane ze starostw adresowane z użyciem formy „Do Ob. Wojewody" wnny być traktowane tak, jak pisma adresowane do rąk własnych i natychmiast przedstawione mi do wglądu.

4. Korespondencja Urzędu Wojewódzkiego do ministerstw, adresowana z użyciem formy: „Do Ob. Ministra....." podlega mojej osobistej aprobacie.

Niniejsze zarządzenie polecam podać do wiadomości i ścisłego przestrzegania wszystkim referującym urzędnikom i kierownikom kancelarii oraz podległym urzędom i organom.

W o j e w o d a

(—) **Mgr. W. Jaśkiewicz**

Poz. 190.

Olsztyn, dnia 23.X.1947 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI OLSZTYŃSKI

Wydział Samorządowy

L. dz. Sam. F. 12 - 14/47

Doręczanie wezwań płatniczych P.B.R. przez zarządy gminne.

Do

Ob. Ob. Przewodniczących
Wydziałów Powiatowych
i Prezydenta m. Olsztyna

Urząd Wojewódzki w załączeniu przesyła pismo okólne Ministerstwa Ziem Odzyskanych z dnia 18 października r. b. L. dz. II. S. 3-a/29/47, w sprawie przedmiotowej, — do wiadomości i wydania odnośnych zarządzeń.

Za Wojewodę

(—) **A. Horawski**

w/z Naczelnik Wydz. Samorządowego

Zał. 1.

Warszawa, dn. 10 października 1947 r.

MINISTERSTWO ZIEM ODZYSKANYCH

Departament Administracji Publicznej

L. dz. II. S. 3 - a/29/47

Doręczanie wezwań płatniczych P.B.R. przez zarządy gminne.

PISMO OKÓLNE

(otrzymują wszyscy Ob. Ob. Wojewodowie na obszarze Ziem Odzyskanych).

Okólnik Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20.II.1947 r. Nr F.Z. 2 - I - O/3, zawierający wytyczne odnośnie ściągania należności Państwowego Funduszu Ziemi za nadział ziemi i inwentarza podaje m. in., że wezwania i zawiadomienia płatnicze Państwowego Banku Rolnego doręczane będą przez zarządy gminne i sołtysów.

Jakkolwiek czynność powyższa nie należy do ustawowych obowiązków gmin, to jednak Ministerstwo Ziem Odzyskanych, mając na uwadze potrzebę usprawnienia akcji ściągania należności Państwowego Funduszu Ziemi, uważa za konieczne wezwać zarządy gminne, aby doręczanie wezwań i zawiadomień płatniczych Państwowego Banku Rolnego odbywało się jaknajsprawniej.

Za doręczanie wymienionych wyżej wezwań i zawiadomień płatniczych Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wyraziło zgodę na wypłacanie gminom przez poszczególne oddziały Państwowego Banku Rolnego wynagrodzenia w wysokości podwójnej obowiązującej opłaty pocztowej za list zwykły najniższej wagi za każde dokonanie przez organa gminne doręczenie, czyli w/g stawki, przyjętej dla doręczeń w postępowaniu administracyjnym (rozporządzenie Ministra Spr. Wewn. z dnia 18.XI.1930 r. o ustaleniu wysokości kosztów doręczenia przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu administracyjnym (Dz. U.R.P. Nr 92 poz. 719).

W celu otrzymania należności za doręczanie, zarządy gminne wystawią właściwym oddziałom P.B.R. odpowiednie rachunki.

Wpływy za doręczanie podlegają zarachowaniu jako dochody budżetowe gmin.

Organy inspekcyjne powinny przy sposobności sprawdzać, czy zarządy gminne zrobiły wszystko w kierunku uzyskania należności za doręczanie i czy wpływy z tego tytułu są odpowiednio zarachowywane.

Za Dyrektora Departamentu

(—) **Z. Strzemżalski**

Naczelnik Wydziału

Dział nieurzędowy

OGŁOSZENIA

Unieważnia się zagubione dokumenty na nazwisko Popowski Edward: dowód osobisty wydany przez Starostwo Powiatowe w Giżycku, zaświadczenie T.P.Ż., kartę rowerową wydaną za Nr 33, legitymację O.R. M.O., zaświadczenie pierwszej rejestracji poborowych, dokumenty wystawione przez Zarząd Gminy W. Sterławki, oraz asygnatę na 2 metry drzewa wydaną przez Leśnictwo Gorzelice w Kętrzynie.

Unieważnia się tymczasowy dowód tożsamości konia seria 1. Nr 12422 wydany przez Zarząd Gminy Młynary dn. 10.VIII.46 r. na nazwisko Kozłowski Michał.

Unieważnia się zagubione tymczasowe dowody tożsamości koni wydane przez Zarząd Gminy Drygały za Nr 26429 i 26433 na nazwisko Zyjewski Jan oraz dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy Drygały za Nr 26588 na nazwisko Gawiuk Stanisław.

Unieważnia się zagubione zielone prawo jazdy wydane przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Kielcach na nazwisko Spalik Józef, oraz kartę rejestracyjną wozu Ford V8 wydaną przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Warszawie na nazwisko Tomasiak Jan.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie prawa jazdy zielone wydane przez WUS Olsztyn w 1945 r. na nazwisko Kłos Leonard.

Unieważnia się zagubione zaświadczenie rejestracyjne wydane przez RKU Jańsbork za Nr 694/950 dnia 20.VIII.47 r. oraz dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski Szczytno na nazwisko Godzieba Czesław.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia B. Nr wydany przez Zarząd Gminy Skwilno pow. Rypin na nazwisko Brzózka Ignacy zam. w Rydzewie gm. Jędrychowo pow. Susz.

Unieważnia się zagubioną legitymację służbową wydaną przez Urz. Woj Olsztyński Wydz. Personalny dnia 5.VIII.46 r. za Nr 112/145 na nazwisko Radomska Leokadia.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany za Nr 68216, poz. 457 przez Zarząd Gminy w Grunwaldzie, pow. Ostróda na nazwisko Paliwoda Franciszek.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminy W. Sterławki pow. Giżycko za Nr 19374 na nazwisko Pachucki Zygmunt.

Unieważnia się zagubione karty ewakuacyjne wydane przez P.U.R. w Rudziskach woj. wileńskie na nazwisko Janczewski Józef i Janczewska Marianna, dwa dowody tożsamości koni wystawione przez Zarząd Gminy Górowo Iławeckie oraz legitymację Związku Samopomocy Chłopskiej wydaną w Górowie Iławeckim na nazwisko Janczewski Józef.

Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia Nr 10100 wydany dnia 1.VIII.46 r. przez Zarząd Miejski Barczewo na nazwisko Domini Julian.

Unieważnia się zagubione dwa tymczasowe dowody tożsamości koni wydane bez numerów przez Zarząd Gminy Chrostkowo pow. Rypin na nazwisko Szybowski Dominik.

Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą (Kennkartę) i dwa dowody tożsamości koni za Nr 33168 i 36877 wydane przez Zarząd Gminy Kuty pow. Węgorzewo na nazwisko Kłoczko Stanisław.

Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną wydaną przez R.K.U. Płońsk na nazwisko Jan Kempczyński ur. 13.IV.1924 r. w Kiełkach.

Adres Redakcji i Administracji „Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego" — Urząd Wojewódzki w Olsztynie, Pl. Wolności Nr 1 pokój Nr 49, tel. 25-72. Konto P. K. O. N. I — 1224.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika należy wnosić do Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena numeru wynosi 30.— zł.

Prenumerata Olsztyńskiego Dziennika Wojew. wynosi kwartalnie 120 zł, wpłacać ją należy za pośrednictwem PKO, na konto Administracji Olsztyńskiego Dziennika Wojewódzkiego Nr I-1224.

Ceny ogłoszeń: Tekstowe — 1 mm wysokości przy szerokości 1 szpalty po 10 zł. — Tabelaryczne: 50% drożej. Ogłoszenia drobne 5 zł za wyraz, najmniej 100 zł. Administracja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczanie ogłoszeń.

Lz. 2387. 1. 12. 1947 r. Druk: Drukarnia Państwowa, Olsztyn.